

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 2. Causæ, ob quas ad Deum summè oppressi, licitè possint prouocare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

meritatem. Sæpe enim eiusmodi citatio à Deo est, sæpe contra Deum: sæpe contemni debet, sæpe formidari: vt enim vel licita est, vel iniuriosa; ita supremus iudex, per eam, vel vult, vel non vult iudicia sua manifestare. Sunt etiam duplicis generis homines, qui hac prouocatione vtuntur, rei & innocentes; sancti & impij. Duplex etiam, generatim loquendo, est finis, bonus & malus. Et modus quoque ipse non est idem. Aliquando ad iudicem Deum absolutè duntaxat appellatur; aliquando iubetur aduersarius ad tribunal eius, intra certos dies, menses, aut annos; aliquando, nullo certo tempore nominato, se sistere. Cum ergo impium sit, sanctos temeritatis damnare, qui subinde tyrannum, aut alios, ad comparendum, coram Deo; citauerunt; & stultum, quauis ex causa, ad summum iudicem prouocare: afferam primò causas, & exempla licitæ, postea etiam illicitæ citationis, ob quã Deus iudicij sui arcana mortalibus vel negauit, vel patefecit.

§. II.

Causa, ob quas ad Deum summè oppressi, licite possint prouocare.

Qui innocentes iniuriã afficiuntur, & vitã di-

Ita digni mortis sententiam accipiunt, videntque nullum sibi, in humanis auxilijs, præsidium superesse; rectè ad Deum confugiunt, cui placere non potest, si gladius, quem Principibus & Magistratibus, in vindictam malefactorum, concessit, stringatur in innocentes. *Non accipiet Dominus personam in pauperem, & deprecationem læsi exaudiet.* Immo etiam qui deridetur ab amico suo, sicut ego, inquit Iob, *inuocabit Deum, & exaudiet eum.* Exaudire autem eum potest, prout inuocatus fuerit, vel, vt iniquitate oppressum è malis præsentibus eripiat, quod omnino petere frequens & concessum est; vel, vt talem iniuriã aut morte non fuisse dignum, sumta de aduersario extraordinaria ultione, mortèque etiam ipsi illatã, declaret. Quod varijs quibus de causis potest à Deo flagitare. Si, citra odium, aliamuè malam affectionem, bono fine, flagitet, puta, vt innocentia locum habeat; vt scandalum amoueat; vt familia non grauetur infamiã; vt homines tam iniustis iudicibus liberentur; aut vt emendentur, qui adeò tyrannicè dominantur; tum licitè flagitat; prouocatque, sine peccato, & verò sæpe etiam cum merito, ad tribunal summum iudicis

Eccli. 35°

16.

Iob. 12, 4°

Ita Feuardentis extremò cap. 13. Esther.

G

dicis

dicis viuorum atque mortuorum; nec sine petito effectu. Legimus enim frequenter diuinam iustitiam, sic prouocantes manifestissimè absoluisse, & lege talionis ex vita expulisse eos, qui alios & ipsi è vita, sed iniustè, expulerunt.

§. III.

Eorum, qui ad iudicium Dei appellauerunt, è veteri Testamento exempla.

1. Reg.
24. 13.

2. Para-
lip. 24. 23.

Exempla è diuinis litteris, ex vitis Sanctorum, ex aliorum gestis afferri possunt. In diuinis litteris, Dauid capitali Saulis odio multisque insidijs petitus, *Iudicet Dominus inter me & te, & ulciscatur me Dominus ex te*, inquit. Prouocatio hæc fuit; neq; in irritū cecidit, quia, cecidit paulò post Saul, amisâ victoriâ, & vitâ. Clarius exemplum datum est, in Pontifice Zacharia filio Ioia dæ, in quem illi ipsi, quos ab idolis dehortabatur, *miserunt lapides, iuxta regis imperium in atrio domus Domini. Et non est recordatus Ioas rex misericordia, quam fecerat Ioiada pater illius secum, sed interfecit filium eius. Qui cum moreretur, ait: Videat Dominus, & requirat. Cùmq; euolutus esset annus, ascendit contra eum exercitus Syria: venitq; in Iudam & Ierusalem, & interfecit cunctos principes populi*